

kunnet passere Kanalen i stormende Ruling og med høj Sø, drog det ærede Medlem dette stærkt i Tvivl. Hans Udtalelse findes Sp. 600 i Tidenden, men jeg skal ikke opholde Tinget med at oplæse den, men kun henvise dertil. Men saa maa jeg med det samme henvise til, hvad der er anført af Førerer for „Bestyrelsen“, som har Station i Thyborønkanalen, og han er altsaa vidende om Forholdene og kender dem. Hans Udtalelser findes i Finansudvalgets Betænkning (Tillæg. B., Sp. 337—38), og efter at der i denne er anført det Antal Skibe og den Drægtighed, de have haft, som have passeret Kanalen, anføres under Nr. 2, at Fartøjerne Dybgaaende har været fra 6—10 Fod, og at Dybgaaender mellem 7 og 9½ Fod dog forekomme hyppigst, og under Nr. 3 staar: „Mange af de dybestgaaende Fartøjer have lastede passeret Reblerne og Kanalen med stormende paalands Ruling og høj Sø, flere af dem endog gentagne Gange med svær Sø, dels ved egen Hjælp, dels med Assistance af „Bestyrelsen““. Til disse Udtalelser skal jeg endnu tillade mig at føje, hvad en Skibsfører, Kaptajn Jeffers, der bor i Nykøbing paa Mors, har meddelt mig. Han har i afgjorte Sommer gjort 6 Rejser mellem Nykøbing og England med en Jærnskonvert, der stikker 10 Fod, naar den er lastet. Paa de 5 Rejser, hvor den var lastet 9½ Fod, har den sejlet gennem Thyborønkanalen, og det har været i stormende Ruling næsten paa alle Rejserne, og særlig paa de to Rejser har han haft Storm og høj Sø, uden at Skibet har hugget paa Bunden. Han anfører ganske vist, at hvis ikke „Bestyrelsen“ havde været der, havde han næppe turdet gaa gennem Thyborønkanal under saadanne Forhold, men da den nu er der, og denne Forbedring er sket, kan altsaa et Skib med et Dybgaaende af over 9 Fod passere Kanalen uden Vanskeligheder og uden at hugge paa Bunden, som det ærede Medlem har udtalt. Den samme Kaptajn Jeffers har i over 20 Aar besjlet Thyborønkanalen og kender Forholdene meget nøje. Han har anført, at der er en Ejendommelighed ved Sejladsen der, som man i Almindelighed ikke kender, og det er, at saa snart man kommer inden for Andvningstønden, tabe Søerne sig i Bugten ind til Thyborønkanalen. Hvorvidt det er rigtigt eller ikke, tør jeg ikke have nogen Mening om, men der er i alle Tilfælde Sandsynlighed for, at det forholder sig saaledes, og derfor er efter hans Mening Thyborønkanalen ikke saa vanskelig, som man i Almindelighed er tilbøjelig til at antage, og han anfører endvidere, at det vilde gavnede Sejladsen paa Limfjorden meget, hvis der

kunde tilvejebringes en endnu større Dybde i Thyborønkanalen. Det er det, jeg her tillader mig at henlede saavel den højtærede Ministers som Tingets Opmærksomhed paa og beder om, at det maa blive en af de første Foranstaltninger, som blive trufne af Vandbygningsarbejder, at Forholdene der maa blive forbedrede, hvad der vil være til overordentlig stor Nytte.

Wulff: Det er kun nogle ganske faa Bemærkninger, jeg vil gøre i Anledning af to Bevillinger paa Indenrigsministeriets Budget — Betænkningen Nr. 64 og 65 — som vedrøre Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk. Jeg kan gøre dem korte for det ene Punkts Vedkommende, fordi jeg der ikke har andet at sige end at bringe saavel den højtærede Minister som Udvalget en Tak, fordi de have imødetkommet Ønsket om en Bevilling til at afholde Udstillinger i Provinserne og Vandredtstillinger. Jeg tror, det er en Bevilling, som man paa flere Maader har været glad for. Der foreligger for mig f. Eks. allerede Breve, hvorefter det viser sig, at man paa forskellige Steder i Landet agter at afholde Landbrugsudstillinger, og man spørger vedkommende stedlige Forening, om den vil være i Stand til at sætte en Industriudstilling i Forbindelse dermed til fælles Bedste; men tilføjer saa, at man selv ingen Penge har til Hjælp til en saadan Forening, og spørger, om vedkommende Forening har det. Det er altsaa et Omraade, hvor det viser sig, at denne Bevilling vil være til Gavn ikke alene direkte for Industrien, men ogsaa indirekte for Landbruget. Og naar der er stillet den Betingelse til os, at der tillige skal udbetales Præmier til Arbejderne; saa ved jeg — det er allerede oplyst — at det er en Betingelse, som man med Glæde kan gaa ind paa, og jeg kan tilføje, at jeg ogsaa med Glæde gør det. Det er jo Hensigten med disse Udstillinger at bidrage til at dygtiggøre Haandværket, og denne Haandværkets Dygtiggørelse er selvfølgelig afhængig af den dygtige Arbejder, lige saa vel som af den dygtige Mester; det er altsaa en Betingelse, man med Glæde kan gaa ind paa. Jeg vilde ønske, at jeg kunde være lige saa fornøjet med det andet Punkt, men der har jeg desværre det modsatte at beklage, at man ikke har kunnet gaa med til en Forhøjelse af en Bevilling til Foredrag, som Fællesrepræsentationen har ønsket. Det kunde se ud, som om der stod opført en Begæring af 9,000 Kr. til Foredrag, men jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at hvis det ser saaledes ud, idet der staar, at de 2,000 Kr.